

Portarul Jiului, Ion Vasile, a făcut un meci curajos în fața lui Dinamo București. Iată-l boxînd balonul peste bară, la o lovitură de colț.

Foto: D. LAZARESCU

CATEGORIA A DIN NOU, DINAMO BUCUREȘTI LIDER

Din nou schimbare de lider în categoria A. Și nu este exclus ca după ultima etapă Dinamo București, care joacă la Arad, în timp ce concurenții săi Știința Craiova, Farul, Rapid au meciuri acasă, să cedeze și ea conducerea. De data aceasta, pentru o perioadă mai lungă, pînă în primăvară...

De altfel, schimbările de lider au fost neobișnute de frecvente în acest tur de campionat. În 12 etape s-au produs 7 asemenea schimbări, primul loc revenind pe intervale de la 3 zile (Știința Craiova) la opt săptămîni (Progresul) unui număr de cinci echipe: Jiul (etapa I), Dinamo București (etapele a II-a, a IV-a și a XII-a), Steaua (etapele a III-a și a V-a), Progresul (etapele a VI-a pînă la a X-a) și Știința Craiova (etapa a XI-a). N-au ocupat primul loc, deși l-au amenințat permanent, Rapid și Petrolul. Iar acum se profilează serios și candidatura Farului...

Iată dar, argumente puternice în sprijinul afirmației că asistăm la un campionat echilibrat, interesant, atractiv. Și putem afirma că oricare din cele 5-6 echipe, investite cu calitatea de aspirantă la șefie pe durata iernii ar ocupa acest loc, faptul n-ar însemna de loc o opțiune prea serioasă și asupra titlului de campion, deoarece distanța care ar separa-o de restul plutonului n-ar fi nicidecum liniștitoare: un punct sau - poate - doar golaverajul!

Etapa a XII-a a purtat din plin amprenta luptei încordate ce se dă pentru primele locuri. Scorrile au fost strînse (patru victorii la limită: 1-0), jocurile echilibrate. O singură surpriză de proporții: victoria echipei Steaua, la Ploiești, unde actualii campioni nu mai pierduseră de un an și jumătate. E un rezultat care acordă „unsprezeceleui” lui Constantin avantajul de „echipă care vine” pentru retur și care face să scadă cota petroliștilor în calculul șanselor finale, două puncte pierdute acasă, în fața unui eventual candidat la titlu, atîrnînd greu...

Dinamo București face din nou dovada calităților sale de echipă care știe să joace în campionat. Parcurge etapele cu unele sinuozități dar... face ce face și e mereu prezentă în primele locuri, acum chiar pe primul! Legată de meciul de sîmbătă al foștilor campioni, o remarcă pozitivă și pentru Jiul care a lăsat din nou o bună impresie în Capitală.

Politehnica a stopat din nou o echipă bucureșteană: după Dinamo, a cedat la Timișoara și Rapid! Și... tot Surdan a fost cel care a decis rezultatul Brașovenilor, care cu o tactică de „superbeton” au reușit la București o victorie răsunătoare în etapa a VI-a, nu le-a mai mers ulciorul și la fîntina Progresului, așa că iată-i ame-

nințați să-și petreacă vacanța de iarnă încălzindu-se la razele lanternei roșii, situație pe care nu ne amintim s-o mai fi înfălițat vreodată. Norocul lor e că îi așteaptă sub Timpa pe cei de la C.S.M.S., care nu vedem cum ar putea obține vreunul din cele două puncte puse în joc. Mai ales că formația lui Botescu a trenat îngrijorător în această simbătă ploioasă, pe teren propriu, în fața altei echipe care face figură proastă în campionat, Universitatea.

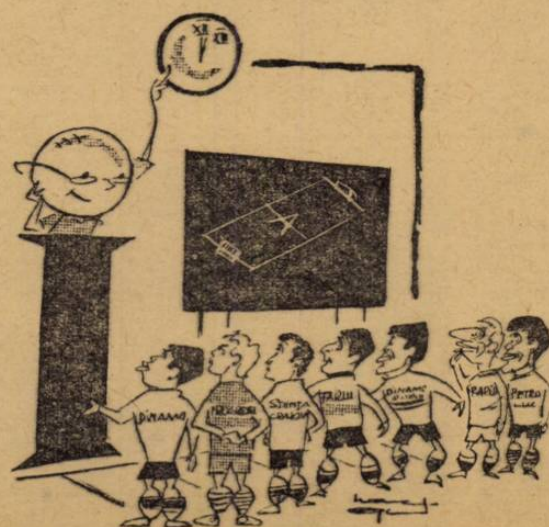
În fine, Farul și Dinamo Pitești, două veritabile „mașini de făcut puncte acasă”, și-au onorat și de data aceasta renumele, cîștigînd concludent și făcîndu-ne atenți că atunci cînd vorbim despre echipele bune ale campionatului nostru să nu le omitem în nici un caz.

Deși condițiile de joc au fost vitrege (ploaie, frig, vînt, terenuri alunecoase), etapa a fost animată, ne-a reținut atenția; pe scurt, n-a fost o etapă oarecare.

Numai că, din păcate, prea mulți au urmărit-o de acasă (televiziune, radio...) și prea puțini din tribune...

Radu URZICEANU

IN CEASUL AL XII-lea

- Care dintre voi va fi premiant pînă la primăvară?

desen de NEAGU RADULESCU

JIUL SCLIPEȘTE, DINAMO BUCUREȘTI ECHIPĂ „ANTI-ȘOC”

BUCUREȘTI

La sfîrșitul sezonului de toamnă, Jiul nu mai are fizionomia proprie echipelor recent promovate, care, multă vreme, tot mai „mîros a B”. Replica dată dinamoviștilor bucureșteni reprezintă un nou certificat de maturitate. Tactica echipei însumează atît eficientă cît și spectacolul. Antrenorul Coidum (îară să aibă vîrsta și experiența altora, care echivalează curgerea tihnită a timpului cu acumularea de cunoștințe) a înțeles una din trăsăturile definitorii ale fotbalului modern: necesitatea circulației jucătorilor și a mingii. A înțeles-o și a învățat pe jucători cum trebuie făcută. Șase dintre ei: Libardi, Casandra, Ionescu, Peronescu, Martinovici și Crăciun (în mai mică măsură) se mișcă pe teren după principiile caleidoscopului, sînt peste tot și mereu în altă parte, în alte rapoarte, în alte așezări, în alte combinații. Deplasarea lor, promptă și sincronizată, tehnica pasei, a fentei, a driblingului, precum și plăcerea de a juca (stare afectivă rar înfălițată astăzi, cînd mulți fac fotbal dar puțini „îl mai joacă”), determinînd o sinteză de fotbal ofensiv greu de contracara chiar de un adversar trecut prin „ciur și prin difmon”, cum este redevabila formație a dinamoviștilor bucureșteni.

Deși Dinamo a obținut cele două puncte, totuși se poate spune că la sfîrșitul acestui meci n-au existat învingători și învinși (fiecare putea să cîștige sau să piardă), ci doar două echipe care s-au exprimat prin tot potențialul lor actual, care s-au pus reciproc în situații foarte dificile, cu păstrarea unei maxime sportivități. În apărarea Jiului, relevăm pe Ion Vasile (reflexe de căprioară sălbatică) și fundasul central Stoker (viteză, intuiție, acroșaj necrușător, simțul construcției, excelent la jocul pe sus).

Echipa din Ștefan cel Mare are ceva din calmul dovedit în fața

furtunilor și din abilitatea marelui voevod moldovean. Rezistă la atacuri ce i-ar demoraliza pe alții și apoi i-ar înfrînge și e capabilă dintr-un minimum de ocazii să înscrie un gol. Tactica dinamoviștilor (acum după încheierea „experienței betonului”) are nevoie de două rectificări urgente. Mai întîi, circulația jucătorilor e sporadică, la ea nu participă aproape de loc cele două extreme și foarte puțin Frățilă. A rămîne numai în zona postului, a aștepta mingea, a nu participa prin deplasări multiple și ingenioase la fisurarea apărării adverse, înseamnă a juca sub zodia hazardului. Iată ceea ce face ca pe alocuri jocul dinamoviștilor să fie sîrăcăcios în atac. În al doilea rînd, pe timpul acțiunilor ofensive linia de fundasi nu „urcă” rapid spre centrul terenului, o dată cu avansarea celorlalte linii (reminiscență probabilă din etapa „betonului”). De aceea, între ea și linia de mijlocasi „se casează” un gol, în care adversarii stau nesupravegheați, nemarcați, inițiază și dezvoltă în voie acțiuni de atac, manevrează nestingheriți. Așa s-a întîmplat de regulă în meciul cu Jiul. În încheiere, vom nota cu majuscule numele lui DATCU, uluitor în cîteva intervenții, pe care selecționerii au datorat să-l vadă, chiar dacă din obișnuință privesc numai spre Ploiești și Iași, și pe cel al lui NELU NUNWEILLER, devenit, după o expresie frecventă în presa sportivă, „patronul” apărătorilor din fotbalul nostru. Un caz ciudat, Pirvu, comentat în controversă (un atlet transformat în fotbalist). Un antecesor celebru: Facchetti. Pirvu are o conformație splendidă. Într-adevăr, mai are de învățat multe lucruri. Dar experimentul trebuie continuat cu toată seriozitatea: mîi de atacuri de depesedare, de preluări, degajări și pase, de exerciții pentru mobilitate. Însușindu-și tehnica necesară, poate deveni un bun fundas de margine, post alîl de văduvit la noi.

R. B.